

Nazif Apak yazdı

Medya bu duruma nasıl geldi?

05

Vehbi Şahin yazdı

Önce politikacı sonra mü'min

13

TR724

14 MART 2017 SALI

GÜNLÜK E-GAZETE — SAYI: 128

WWW.TR724.COM — @TR724COM

Özgürlük mü dediniz!

A KP'li Aile Bakanı Fatma Betül Kaya'nın Hollanda seferi tam da istedikleri gibi sonuçlandı. 15 Temmuz'a benzer bir 'lütuf' denebilir. Parti tabanının bile ikna olmakta zorlandığı referandum öncesi ilaç gibi geldi. AKP milletvekili Hüseyin Kocabıyık, oylarının en az iki puan arttığını canlı yayında ağzından kaçırdı. Bu arada Hollanda ile yaşanan krizde AKP'li-ler, bir anda demokrat ve hukuk savunucusu kesildi. Seyahat hürriyetinden girip düşünce özgürlüğünden çıkıyorlar. 'Dinime dahleden bari müselman olsa' diye bir sözümüz var ya buraya tam oturuyor.

Sefer Can'ın yorumu 2 ve 3'te

Mehmet Yıldız yazdı

Hiç teb'ası olmayan kral ve 'bizim kral'

Tarık Toros yazdı

Bittecrübe

Abdullah Salih Güven yazdı

Mahcup itirazlar

Efe Yiğit'in dosyası

Mahrez kendine geldi L. City puan almaya başladı

07

11

16

21

SEFER CAN

SeferCan@Tr724.com | @can_sefercan

Hollanda'ya dahleden bari müselman olsa!

AKP'li Aile Bakanı Fatma Betül Kaya'nın Rotterdam seferi tam da istedikleri gibi sonuçlandı. 15 Temmuz'a benzer bir 'lütuf' denebilir. AKP tabanının bile ikna olmakta zorlandığı referandum öncesi ilaç gibi geldi. Tansu Çiller'in danışmanı olarak bilinen AKP milletvekili Hüseyin Kocabıyık, bu tezin doğruluğunu itiraf etti. Kocabıyık oylarını en az iki puan artıran Hollanda'ya teşekkür borçlu olduklarını canlı yayında ağzından kaçırdı. Benzer bir itirafı dönemin Başbakanı Ahmet Davutoğlu'ndan hatırlıyoruz. 7 Haziran'daki seçim şokundan sonra patlamaya başlayan bombaların oylarını artırdığını açıklamıştı. 103 kişinin hayatını kaybettiği Ankara saldırısından sonra gelmişti talihsiz beyanat. Sonrasını biliyoruz, bir kaç bomba daha patladı ve 1 Kasım'da AKP yeniden tek başına iktidar oldu.

BAHÇELİ DE RAHATLADI

Bir kadın, üstelik başörtülü... Hollanda polisiyle karşı karşıya... bu fotoğraf sadece evet oylarını artırmakla kalmadı, Devlet Bahçeli ve Mustafa Destici'yi de kurtardı. Kendi kitlelerine verecek cevap bulamıyorlardı; artık bu fotoğrafı göste-

rerek karşı görüşleri susturacaklar. MHP'de milletvekillerini ihracın, hayırcı lider adaylarına saldırmanın, son dakika salon iptallerinin, elektrik kesintilerinin demokrasideki yerini sormayın o uzun hikaye.

Hollanda'nın bakan Kaya ve protestocu Türklerle uyguladığı şiddeti onaylamak mümkün değil. Ama bu o fotoğrafta sırttan samimiyetsizliği eleştirmemize engel değil. Kendi çıkardığı kanunu hiçe sayan AKP'nin, 'hukuk' soslu nutukları komik kaçıyor. Yurt dışında propagandayı yasaklayan kanunu 2008'de çıkarmışlardı. Kaldı ki kanun olmasa bile dış misyon binalarında propaganda külliye yanlıştır. Konsolosluklar seçimin adil ve eşit şartlarda yapılmasından sorumlu. Yurt dışı seçim kurulu vazifesi yapıyorlar. Herhangi bir siyasinin seçim kurulunda ve görevlileri de yanına alarak propaganda yapması mümkün ve makul; bakanların diplomatik temsilciliklerde konuşması savunulabilir.

DÜŞÜNCE VE İFADE ÖZGÜRLÜĞÜ MÜ DEDİNİZ!

Hollanda ile yaşanan krizde başta Aileden so-

rumlu bakan Kaya olmak üzere AKP'liler bir anda demokrat ve hukuk savunucusu kesildi. Seyahat hürriyetinden girip düşünce özgürlüğünden çıkıyorlar. 'Dinime dahleden bari müselman olsa' diye bir sözümüz var ya buraya tam oturuyor. Can Dündar'ın eşi Dilek Hanımı herkes biliyor ama bilinmeyen binlerce eş ve çocuk pasaportuna el konulduğu için seyahat edemiyor. Soruşturma geçirenlerin bile mahkeme kararı olmadan sınırlamaya tabi tutulması hukuken mümkün değil oysa.

Bakan uğradığı kötü muameleden şikayet ediyor. Ülkesinde binlerce kadın ortaçağ zindanlarını hatırlatan şartlarda tutuklu... engelli veya küçük yaştaki çocuklar ebeveyninin ikisi birden tutuklanarak ortada bırakılıyor; Doğumhanelerin kapısında polis bekliyor, çiçeği burnunda anneyi gözaltına almak için; annelerinin yanında tutuklu bebeklerin sayısı yüzlerle ifade ediliyor... Aileden sorumlu bakanın yarım cümlesi dahi yok! Yedi bin civarında akademisyen işini kaybetti, yüzlercesi tutuklu... binlerce dernek, 180 kusur medya organı kapatılmış, 200 gazeteci cezaevinde, mahkeme önündekilerinin tam sayısı bilinmiyor. Ama bakan kendi partisinin çıkardığı kanunu çiğnemek için gittiğinde konuşturulmamış! Neredeyse tarihin gördüğü en büyük özgürlük ihlali ve mağduriyet olarak sunuyorlar. AB'den sorumlu bakanın Cizre'ye sokulmadığı günlerin üzerinden bir yıl geçmedi. HDP'nin genel başkanları Figen Yüksekdağ ve Selahattin Demirtaş dahil 12 vekil tutuklu. Ne hikmetse hepsi referandum sürecinde sonucu etkileye-

bilecek iyi hatipler. Ana muhalefet CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu'na, danışmanları içeri atılarak, 'ayağını denk al' mesajı verildi. Merak Akşener'in, Sinan Ogan'ın, Ümit Özdağ ve Yusuf Halaçoğlu'nun yaşadığı saldırılar ortada.

Bakan Kaya ülkesinde yaşananların milyonda birine (evet abartmadan söylüyorum) maruz kaldı. Karşılığında referandumda en az iki puan aldılar. Herkesten çok ağlıyorlar. Son sözü kapatılan Yarına Bakış Gazetesi yazarı, 675 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile atılmış akademisyen Mehmet Efe Çaman'a bırakmak istiyorum:

“AKP bakanı Hollanda’ya gidemedi. Demokrasi ayıbı öyle mi?”

Vatandaşın pasaportunu iptal eden başka ülkeye gidişini engelleyen Hollanda mı?

Vatandaşının pasaportuna el koyan, yabancı ülkede mağdur eden Danimarka mı?

KHK ile 100 binlerce memurunu bir kalemde görevden atarken, bir de onları mahkeme kararı olmadan terörist diye damgalayan Almanya mı?

Hukuksuzca gözaltına aldığı vatandaşının matına cisim sokarak bağıracağını delen, ölümüne sebep olan AB mi?”

Sosyal medyada bunları yazan Hoca çok öfkeli; peki haksız mı?

Bakan uğradığı kötü muameleden şikayet ediyor. Ülkesinde binlerce kadın ortaçağ zindanlarını hatırlatan şartlarda tutuklu... Doğumhanelerin kapısında polis bekliyor; annelerinin yanında tutuklu bebeklerin sayısı yüzlerle ifade ediliyor... Aileden sorumlu bakanın yarım cümlesi dahi yok!

NAZİF APAK | NazifApak@Tr724.com

MEDYA BU DURUMA NASIL GELDİ?

Medyanın iktidara kurban ettiği isimleri tek tek çıkarmak gerekiyor ki Türk basınının günahı/sevabı deşifre edilebilsin. Çok basit ve temel bir soru ile başlamak gerekiyor: **Hangi medya grubu kaç kişiyi iktidarın çarklarına kurban verdi ve bu fedakârlık (!) karşısında hangi menfaatleri temin etti?**

Ali Akel, birkaç satır eleştiri yaptı diye Yeni Şafak adlı gazeteden atıldı. 'Aydınların birikimi' sloganıyla ortaya çıkan gazete, basit bir hamle ile savuşturabileceği şikâyetin çözümünü Washing-

ton muhabirini işten atmakta buldu. Akel'in apar topar işten atılması, sadece Yeni Şafak'ın değil, hükûmetin ve dahi Türkiye'nin itibarını sarsmaya ve iktidardaki ceberut yaklaşımını ortaya koymaya başlamıştı.

Muhabir ve yazarını linç etme konusunda Yeni Şafak'ın sabıkası bir hayli kabarık. Şimdilerde boyundan Erdoğan davulunu düşürmeyen ve her bulduğu fırsatta tokmağını o davula vurmakla coşkunluk sergileyen Ahmet Taşgetiren'i Yeni Şafak'tan kim attırmıştı?

Taşgetiren içeriden bazı eleştiriler sıralayıp kibar bir dille ikazda bulununca kendini kapının önünde bulmuştu.

Atılan gazetecilerin her birinin hikayesi çok önemli. Liste çok uzun. Her kovulma hadisesi bugün yaşanan feci durumun ayak sesleri idi; ama vaktinde anlaşılamadı. Bir iki örnekle yetinelim.

FEHİMİ KORU'NUN KOVULMASI DÖNÜM NOKTASIDIR

Ya Fehmi Kuru'nun önce adeta tek ayak üstünde bekletilmesi ve ardından işsiz bırakılmasına ne dersiniz? Fehmi Bey her gün Yeni Şafak'ta iki yazı yazıyor, Kanal 7'de güncel yorumculuk yapıyordu. Reis onu baştan beri sevmedi. Kuru'yu Abdullah Gül'ün adamı olarak gördü ve hep kendinden uzak tuttu. Özel görüşmelerinde Gül'ü de 'İngilizlerin adamı' diye niteledi hep. Fehmi Bey de haz almadı hiç bir zaman Reis'ten. Onu kaba-saba

Reis onu baştan beri sevmedi. Kuru'yu Abdullah Gül'ün adamı olarak gördü ve hep kendinden uzak tuttu.

bulduğunu, ufkunun kapalı olduğunu hep söyleyegeldi meslektaşlarımıza. Neyse.. Fehmi Kuru ‘Obama gibi geldi Bush gibi oldu’ gibi bir laf söylediği an ipi çekilmişti. Kapının onunda buluverdi kendini. Ne yazık ki Kuru, bu acımasız tavra dik bir duruşla cevap ver(e)medi; hatta ilerleyen tarihlerde Reis’i düğüne davet etmesi yetmediği gibi ‘bakmayın onun kızgın söylemine; o bir baba havasıyla konuşuyor’ gibi manasız manevralar yaptı...

Mustafa Karaalioğlu Kuru’nun ıssız kalmasına çok üzölmüş bir şeyler yapma gayretine girmişti. Star grubu adına randevu aldı Erdoğan’dan. Verilen brifingden sonra söz, Kuru’ya geldi ve onunla çalışma arzusu bildirildi. Erdoğan öyle püskürttü ki heyeti, bir daha bu konuyu kendisine açamaz oldular. Sadece Karaalioğlu değil araya giren. Cumhurbaşkanı Gül de devreye girerek Kuru’ya yardımcı olmak istedi. Ahmet Çalık’tan rica etti ama damat kontenjanı o talebi de bertaraf etti.

Aslında Kuru, Doğan Grubu’nda yazı yazmak istiyordu. O günkü Doğan yöneticilerine bu arzusunu ilette. Aydın Doğan da soğuk bakmıyordu bu teklife. Ne var ki Hürriyet kadrosu Fehmi Bey’in gelmesi ihtimaline karşı isyan çıkardı. O günlerde Kuru “Aslında Aydın Bey iyi; ama ona yakın yöneticiler kötü” manasına gelecek yazılar kaleme almıştı. Hürriyet ayaklanması bu yazıları gündeme getirerek ciddi bir direniş ortaya koydu. Bir tarafta Fehmi Bey’in talebine patronun sıcak bakışı; diğer tarafta Hürriyet’in ‘istememezük’ isyanı.

Sonunda bir formöl üretildi. O formüle göre Fehmi Bey’e Radikal Gazetesinde yazması teklif edilecek, düşük profilli bu teklife evet derse ilerleyen zamanda Hürriyet’te yazması gündeme gelecekti. Tabii ki işi yokuşa sürme anlamına geliyordu bu teklif. Nitekim Fehmi Kuru teklifi reddetti. Sabah’ta damat bariyerine toslayan ünlü ve tecrübeli yazar, Doğan Grubu tarafından da kibar ve

kurnaz bir cevapla bertaraf edilmiş oldu.

Zaten bahsi geçen gazeteler ‘Erdoğan’ı eleştiriyor’ gerekçesi ile kıyım sürecini başlatmıştı. Doğan Grubu Enis Berberoğlu’nun genel yayın yönetmeni olmasını vesile ederek yıllar boyu beraber çalıştığı isimlerin işine son vermeye başlamıştı. Emin Çölaşan ile başlayan yolları ayırma işlemi Bekir Coşkun, Cüneyt Ülsever, Hadi Uluengin gibi simlerle sürdürölen kovma meselesi Hürriyet için gelenek haline getirildi. Yılların edebiyatçısı Doğan Hızlan’ı sansür mekanizmasının başına getiren Hürriyet yönetimi iktidara yakın yazarlar da transfer etti zaman içinde. Çare oldu mu? Tabii ki hayır.

HAKAN FİDAN: SONER YALÇIN İSRAİL AJANI

Bu arada tarihe bir not düşmekte de fayda var: Hürriyet’ten kovulanlar arasında en tartışılan isimlerden biri Soner Yalçın’dı.

Soner Yalçın Ergenekon irtibatlı davalar yüzünden tutuklandığında Hürriyet, yazarının arkasında durabilmişti. Sonra hiç beklenmedik bir şekilde Hürriyet’ten atıldı. Fatura hep Enis Berberoğlu’na kesildi ama o işlemde en az suç Berberoğlu’na ait.

Açıkça yazıyorum buraya, inanmayan o gün Ankara’da gazete yöneticiliği ya da yazarlığı yapan kişilere sorsun: **Soner Yalçın’ın kovulmasını bizzat MİT Müsteşarı Hakan Fidan istedi.** Hem de birkaç defa ve şiddetli bir ısrarla. Fidan’ın Hürriyet yöneticilerine söylediği tez aynen şöyleydi: “**Soner Yalçın İsrail ajanıdır ve bunu tespit ettik.**” Bunu sadece Hürriyetçilerle değil, diğer Ankara gazetecileri ile de paylaştı Fidan. Ne var ki bunu ispat edecek güçlü bir

Soner Yalçın’ın kovulmasını bizzat MİT Müsteşarı Hakan Fidan istedi. Hem de birkaç defa ve şiddetli bir ısrarla.

kanıt sunamadı.

Yalçın'ın Israil ajanı olduğuna dair iddiayı MİT müsteşarından duyan Hürriyet yöneticileri şoke oldu. Hatta bu korkunç iddianın somut kanıtları olup olmadığını sordu. Fidan kendinden çok emin bir şekilde isimler verdi. Anlattığına göre Soner Yalçın, kendi sitesinde yaptıracığı bir haber için önce Israil ajanı bir adamla irtibat kuruyor, onların yurt dışında haber yapmaları ve yorum yayınlamalarını sağlıyor; daha sonra da aynı konuyu Oda TV adlı internet sitesinde derinleştiriyordu. Fidan iddialı bir şekilde şöyle dedi Hürriyet yöneticisine: “Adam algı ajanı. Ne diye hala yazı yazdırıyorsunuz!” Hakan Fidan'ın bu iddiayı tekrar tekrar gündeme getirdiğini; hatta Hürriyet'in adım atmasına başka gazetecilere de aynı savı ifade ettiği Başkent gazetecileri gayet iyi biliyor. Berberoğlu buna da biraz direndi. En azından direnmeye gayret etti ama grup bu baskıya dayanamadı.

Sonunda MİT kaynaklı baskılara dayanamadı. O kapı öyle açıldı ki MİT, o günden sonra bazı yordakçı gazetecilerin jurnaline dayanarak Doğan Grubu'nun kapısını aklına estikçe çalmaya başladı. Yazı işlerinde çalışan ve internet kısmında görev yapan her kademedeki gazeteciler hakkında raporlar verdi MİT. Abdullah Kılıç ve Eyüp Can gibi isimleri de Fidan ekibi jurnalledi Doğan'a. Yalan yanlış bilgilerin içine kişisel husumetler de mesleki çekişmeler de karıştı. Gammazcılara gün doğmuştu. Hala da gazetecilerin birikimleri, tecrübeleri değil; MİT'teki dosyalarına göre hareket ediliyor Türk medyasında.

Atılan ya da mesleğini yapamaz hale getirilen gazetecilerin listesine bir bakın; göreceksiniz ki bütün gazeteciler bir şeylerin diyetini ödemek için atılmıştır. Tarih şahittir ki bir medya grubunun iktidara yakın durmasının iki sonucu olur: Yalakalık yapanlar, iktidar nimetlerinden yararlanarak ihalelere teşviklere boğulur ve ardından göze girmek

için yazarlarını/muhabirlerini kurban verir.

ZAMAN VE İPEK MEDYANIN DİRENİŞİ

Somut bilgilere dayanarak söylüyorum: İlişkiler iyi iken de kötü iken de hiçbir yazarını, muhabirini feda etmeyen ve hiç bir konuda kelle vermeyen bir medya grubu var, o da Zaman. Değil bir yazarını, tek bir muhabirini bile feda etmedi. Neye rağmen? Onca rica ve istirhama, nezaket sınırını zorlayan baskılara rağmen.

Bazıları için şaşırtıcı gelebilir bu gerçek; ama bu hakikati bir gün tek tek örneklendirerek anlatabilirim. Objektif bir gözle maziye dalıp olayları tek tek hatırladığımızda “Keşke Zaman'ın direnişini herkes bilseydi ve herkes o grup gibi direnebilseydi?” demek zorunda kalıyorsunuz. O duruş diğer medya grupları tarafından gösterilebilseydi (İpek Grubu da iyi sınav vererek istisna olarak tarihe geçti el hak) o zaman domino taşı gibi art arda yıkılıp gitmezdi Türk medyası.

Akın İpek, onurlu duruşunun bedelini ödüyor şimdi. Toplu hipnoz ve beyin yıkama görevini üstlenen bugünkü borazan medya ne derse desin yarın gerçekler ortaya çıktıkça İpek Ailesi ve medyası tarihe saygıyla nakşedilecek...

Zaman'ın direnişini Zamancılar bile tam bilmiyor. Belki de o yüzden sanıyorlar ki Zaman iktidara yakın olma açısından hatalar yaptı. Hayır. Öyle olmadı. Ne ihale aldı iktidardan, ne de ona kurban verdi. Dilerse-niz Zaman ve İpek basta olmak üzere ortaya konan direnişin ayrıntılarını bir başka yazıya bırakayım. Çok şaşıracaksınız...

Zaman'ın direnişini Zamancılar bile tam bilmiyor. Belki de o yüzden sanıyorlar ki Zaman iktidara yakın olma açısından hatalar yaptı. Hayır. Öyle olmadı. Ne ihale aldı iktidardan, ne de ona kurban verdi.

MEHMET YILDIZ

MehmetYildiz@Tr724.com

HIÇ TEB'ASI OLMAYAN KRAL VE 'BİZİM KRAL'

Fransız yazar Antoine de Saint-Exupéry, 1943'te yayınlanan Küçük Prens adlı eserinde bir Kral'dan söz eder. Gezegenden gezegene dolaşan Küçük Prens, uğradığı gezegenlerden birinde tek başına yaşayan ve hiç teb'ası olmayan bir Kral'a rastlar.

Kral emretmeye çok meraklı biridir ve emirlerinin dinlenmemesinden asla hoşlanmaz. Ama aynı zamanda iyi yürekli biridir. Zira Kral'ın derdi her ne biçimde olursa olsun krallığına saygı gösterilmesidir. Dik başlılığa hiç gelemez. En büyük otorite odur. Ama çok iyi bir insan olduğu için mantıklı emirler veriyordur. Kral şöyle der Küçük Prens'e:

“Bir generalime, eğer martıya dönüşmesini emredersem ve general de bu emrime uymazsa bu generalin değil benim hatamdır.”

“İnsan herkesten verebileceklerini istemeli. Bir otoritenin kabul görmesi mantıklı olmasına bağlıdır. Eğer halkınıza gidip kendilerini denize atmalarını emredererseniz size isyan ederirler. Bana gelince... Emirlerime uyulmasını istemek benim hakkım. Çünkü ben mantıklı emirler veriyorum.”

Lüzumsuz bilgi kabilinden aktarmakta beis yok

sanırım. Aynı kitapta Saint-Exupéry, *‘dediği dedik bir Türk Önderi’*nden bahseder. Kitabın orijinalinde bu lider *‘diktatör’* olarak geçer. Bu liderin Atatürk olduğu düşüncesiyle piyasadaki 30'a yakın çevirinin kiminde ilgili bölüm tamamen çıkarılmış, kiminde *‘sınırsız yetkili lider’*, *‘dediğim dedik bir Türk önder’*, *‘otoriter bir Türk lider’* gibi kelimelerle geçirilmiş. Hatta o bölümü sansürleyenler de olmuş.

Biz gene konumuza dönelim. Toprağı bol olsun, Exupéry 44 yaşında bir uçak kazasında Marsilya'nın sularına gömülmeseydi de bugünleri görseydi kitabının o bölümlerini belki de tekrar yazardı. Çünkü, kitabın yayınlanmasının üzerinden 70 yıl geçtikten sonra yine bir Türk Önderi, Dünya'nın dikkatini üzerinde toplamış durumda. Yalnız bu seferki daha fazla dediğim dedik biri.

Sadece kendi teb'asına değil, aleme nizam veriyor. 30 gazete, 20'den fazla televizyon kanalının yayınlarına bakarsanız, O emrediyor Ortadoğu hizaya geliyor. O emrediyor Amerika, Almanya, Rusya, Çin, İran.. kim varsa dize geliyor. Herkes diplomasiyi ondan öğreniyor. Uluslararası diplomasi kitabını yazıyor. Türk halkının yarısı bunu böyle biliyor. Dış basında çıkan aksini iddia eden haberleri de ekonomik kalkınma hamlelerimizi kıskanan başta Alman-

ya ve ABD olmak üzere dış mihrakların uydurması olduğuna inanıyor.

Tek sorun ülke dışına çıkıldığında bu ‘Türk Önderi’ni kimsenin takmıyor olması. İçeride **‘dediğimiz dedik, bizden habersiz Ortadoğu’da yaprak kıpırdamaz’** desek de bırakın yaprak kıpırdamasını fırtınalar kopuyor da haberimiz yokmuş gibi yapıyoruz. Birkaç haftaya kalmaz Cuma namazı kılarız dediğimiz Emeviye Camii hak ile yeksan oldu. Üzerinden tam 237 hafta geçti, gidemedik.

Almanya, İsveç, Hollanda, bakanlarımızı konuşturmadı. Hollanda gibi küçücük bir ülke koskoca bakanımızı sınır dışı etti. O da restini çekerek, **‘İstersem yarın gelirim, kapıdan sokmadığınız veya konuşturmadığınız zaman dünyayı ayağa kaldırırm.’** dese de şimdilik yeterince istememiş olsa gerek ki, ya muhtarlara ya da imamlara konuşarak öfkesini dindirmeyi tercih etti.

Küçük Prens’in Kral’ı **‘insan herkesten verebileceklerini istemeli. Bir otoritenin kabul görmesi mantıklı olmasına bağlıdır. Eğer halkınıza gidip kendilerini denize atmalarını emrederseniz size isyan ediverirler.’** diyordu. Bizimkinin öyle kaygıları yok. Mantıklı olup olmaması önemli değil, emrediyor ve etrafındakiler hemencecik yerine getiriyor. **‘Bir generalime, eğer martı-**

ya dönüşmesini emredersem ve general de bu emrime uymazsa bu generalin değil benim hatamdır.’ diyen Kral’a göre bizimki, bırakın bir generale, Genelkurmay Başkanı’na martı ol dese olacak kadar emre amade... Baksanıza ordusu fiilen savaş halinde olan genelkurmay başkanı, Önderimizin peşinde ülke ülke seyahatte. Önderimiz **‘tak diye emrediyor, komutanımız şak diye yapıyor’**. Bir zamanların **‘tak-şak’** paşası bugünleri göremedi, keşke görseydi de kendisine haksızlık edildiğini söyleseydi.

Kimsenin onun emirlerine karşı gelme lüksü yok. Kimse böyle bir şeyi aklından bile geçiremez. Sözelimi yargıçlara emrediyor, az gecikme olsa HSYK’nın en yetkili koltuğunda oturan şahıs, özür diliyor. Anayasa Mahkemesi bir karar veriyor, **‘tanımıyorum, uymuyorum, saygı duymuyorum’** diyen Önderimiz’den zılgıtı yiyebiliyor. Muhalefet, muhalefet yapıyormuş gibi davranmak zorunda, az işini düzgün yapmaya kalksa soluğu hapiste alacağını biliyor. Medya kendisine martı olması emredilmiş olsa hemen olacak, şimdilik penguen olması emredildiği için **‘Penguin Gazeteciliği’**ni en iyi şekilde yapmaya devam ediyor.

Böyle giderse, Küçük Prens’in kralı gibi bizim önderimiz de küçücük gezegeninde muhtarları ve trolleriyle kralcılık oynamaya devam edecek.

Böyle giderse, Küçük Prens’in kralı gibi bizim önderimiz de küçücük gezegeninde muhtarları ve trolleriyle kralcılık oynamaya devam edecek.

BERK ULUÇ | BerkUluç@tr724.com

Avrupa Birliği Ordusu geliyor!

Avrupa Birliği Savunma Bakanları 6 Mart'ta Brüksel'de tarihi bir zirveye imza attı. Daha önce defalarca konuşulan fakat bir türlü karara bağlanamayan savunma ve askeri anlamda birliğin kumanda merkezi olacak bir merkezin kurulması kararı alındı. Bu kararın özellikle Trump'ın NATO'yu bayat bir proje olarak nitelemesinin hemen akabinde hayata geçmesi şüphesiz Trans-Atlantik ilişkiler bağlamında çok hassas anlamlar taşımakta.

Esasen, Avrupa Birliği birçok farklı meselede olduğu gibi NATO'ya alternatif olabilecek bir askeri yapılanmanın üye ülkelerin desteği ile kurulup kurulmaması noktasında da on yıllara baliğ tartışma ve kırılmalar yaşadı. İngiltere ve Polonya gibi ülkelerin içerisinde olduğu AB üye ülkelerinden müteşekkil bir kamp, NATO'ya alternatif olabilecek bir Avrupa Birliği Ordusu kurmaya başından beri itiraz ediyor. Diğer kampta bulunan Almanya ve Fransa gibi muhtelif AB ülkeleri ise Avrupa'nın güvenliğinin Amerika Birleşik Devletleri'nin forse ettiği askeri bir savunma paketi ile birlikte kurulacak bir Avrupa Birliği Ordusu ile daha da garantiye alınması ge-

rektiğini öteden beri dile getiriyor.

Aslında bu tartışmalar, Suriye Krizi başladığı ve milyonlarca mültecinin Avrupa kapılarını zorlamaya başladığı günden beri daha da duyulur bir şekilde cereyan etmeye başladı. Amerika'nın Suriye'de beklenilenden daha az insiyatif alması ve Ortadoğu'da bulunan bazı önemli noktalarda ki istihbarat kapasitesini düşürmesi ile beraber, NATO ile uyumlu çalışacak fakat NATO'dan bağımsız bir Avrupa Birliği Ordusu kurulması fikri birlik içerisinde daha güçlü bir şekilde dile getirilmeye başlandı. Bu tartışmalar bu güne kadar ola-

Amerika'nın Suriye'de beklenilenden daha az insiyatif alması ve Ortadoğu'da bulunan bazı önemli noktalarda ki istihbarat kapasitesini düşürmesi ile beraber, NATO ile uyumlu çalışacak fakat NATO'dan bağımsız bir Avrupa Birliği Ordusu kurulması fikri birlik içerisinde daha güçlü bir şekilde dile getirilmeye başlandı.

ğan deviniminde cereyan ederken, özellikle Brexit ile İngiltere'nin birlikten çıkma kararı alması ve Trump'ın Amrika Birleşik Devletleri başkanı olması ile birlikte NATO üzerinden Avrupa Birliği savunma ve güvenliğini zaafa düşerecek bir takım söylemlerde bulunması Avrupa Birliği Ordusu kurulsun fikrinde olan üye ülkelerin elini güçlendirdi.

28 ÜLKENİN ORTAK KARARI

İşte bu nedenle, 28 AB üye ülkesinin ortak kararı ile 6 Mart'ta çok önemli bir karara imza atan AB savunma bakanları, Planlama ve Kapasite Yönetme Birimi (Planning and Conduct Capability) olarak dilimize çevrilebilecek bir merkezin kurulmasını öngören metne imza koydu. Bu merkezin kendi başına bir Avrupa Birliği Ordusu olduğunu iddia etmek tabiki gerçekten uzak bir ifade olacaktır. Fakat, İngiltere dahil 28 üye ülkenin konsensüsü ile altına imza konulan metin Avrupa Birliği Ordusu'na karşı on yıllardır kemikleşen psikolojik direncin kırıldığına çok açık bir işareti.

Önümüzdeki günlerde operasyonel hale gelecek Avrupa Birliği Planlama ve Kapasite Yönetme Birimi'nin ilk olarak Mali, Somali ve Orta Afrika Cumhuriyeti'nde yürütülen ve 'icracı' karakteri bulunmayan askeri operasyonlar kapsamında test edilip, olgunlaştırılması gündemde. Fakat, önümüzdeki yıllarda özellikle askeri kapasite arttırımı, askeri denetleme ve silahsızlandırma temelli askeri faaliyetlerde de yeni kurulan bu birimin icra alanlarının genişletilmesi öngörülmekte. Yeni kurulan bu birime 6 Mart itibariyle 30 kişilik bir askeri personel ataması yapılırken, bu merkezin icra merkezinin Avrupa Harici Eylem Servisi (EEAS) temsilcisi Federica Mogheriniye bağlı askeri bir ekip tarafından kumanda edilmesi kararlaştırıldı.

NATO'YA MUADİL DEĞİL!

Bununla beraber kurulan bu yeni askeri koordinasyon merkezinin NATO'nun operasyonel gücüne hiçbir şekilde hanel getirmeyeceği ve NATO ile son derece eşgüdüm içerisinde

de çalışacağına dair Fransa ve Almanya'nın NATO nezdindeki büyükelçilerinin olumlu beyanetleri da sözkonusu. Konuyla alakalı değerlendirmede bulunan Belçika dışişleri bakanı Didier Rynders'ta bu yeni kurulan askeri yapının NATO'ya muadil olamayacağını ifade ederken, kendisine sorulan bir soruya yanıt verirken **"belki ileride Avrupa Birliği Ordusu'nu da kurarız"** şeklinde cevap verdi.

Olası bir Avrupa Birliği ordusunun NATO üyesi olan Türkiye için hangi anlamlara geleceği noktasında ise ilk durak olarak Planlama ve Kapasite Yönetme Birimi'nin Somali'de yürüteceği çalışmalara bakarak bazı çıkarımlarda bulunabileceğimizi söylemek yanlış olmayacaktır. Bilindiği üzere Türkiye'nin son günlerde yapımını bitirdiği ve yaklaşık 200 askeri personel ile çalışmalara başladığı Mogadişu'daki askeri üs ve bu üstte yürütülen faaliyetlerin AB'nin yeni kurduğu askeri koordinasyon birimi ile uyumlu çalışıp çalışmayacağı, Türkiye ve ileride kurulması muhtemel olan Avrupa Birliği Ordusu'nun ilişkilerine dair işaretler sunabilir.

Kurulan bu yeni askeri koordinasyon merkezinin NATO'nun operasyonel gücüne hiçbir şekilde hanel getirmeyeceği ve NATO ile son derece eşgüdüm içerisinde çalışacağına dair Fransa ve Almanya'nın NATO nezdindeki büyükelçilerinin olumlu beyanetleri da sözkonusu.

TARIK TOROS

TarikToros@Tr724.com | @TarikToros

BİTTECRÜBE

Arada hatırlatıyorum, tam yeridir: Eski tarihte, meşhur filozof tecrübelerini toparlamış, “kurallar kitabı” yazıyor. Sonlara doğru nereden estiyse şöyle bir tespit yapmış; **“Sakalı bir tutamdan uzun olan ahmaktır.”** Tabi hemen kendininki hatırına gelmiş. Avuçlamış, bir tutamdan uzun. Masasındaki muma doğru eğilip tutamdan taşan kısmı yakayım demiş. Sakal ucundan tuttuğu gibi, toptan kül olmuş. Saçını, yüzünü de yakmış. Canını zor kurtaran filozof, bu salak tespitinin altına şu dipnotu düşmüş; **“Bittecrübe sabit.”**

ŞU DAHA İYİ ANLATIYOR

Maraba ile ağa, tıngır mıngır kasabaya gidiyor. Yolun yarısında, arabayı çeken hayvan yola pisliyor. Ağa marabasının arabada gözü olduğunu biliyor. Hem onu küçük düşürmek hem de eğlencesine **“Ula Memo! Atın pisliğini yersen, araba senin”** diyor. Bizimki bir an düşünüyor, sonra çabucak kararını veriyor, inip yiyor. Araba onun oluyor olmasına da marabanın hem midesi bulanıyor, hem de kendinden iğreniyor. Ağa ise bir dakikalık eğlence uğruna arabasından olduğuna pişman, budalalığına yanıyor. Dönüş yolunda tam marabanın pislik yediği noktaya geldiklerinde ağa dayanamıyor; **“Ula Memo! Bir halt ettim, şaka uğruna araba elden gitti, neyse ederini vereyim, geri alayım.”** Memo’nun ağzında, yüreğinde hâlâ pislik tadı var. **“Olur Ağam ama bir şartla: Sen de aha şu kalan at pisliğini yiyeceksin ki ödeşelim.”** Ağanın gözü kararmış, çaresiz iniyor ve yiyor. Çiftliğe yaklaşırlarken Memo düşünceli, kederli soruyor: **“Ağam, araba giderken de senindi dönerken de senin, peki biz bu kadar boku neden yedik?”**

**Amblemi
ampul
olan parti
ampulü
söndürdü.**

TÜRKİYE VE TÜRKLER

Amblemi ampul olan parti ampulü söndürdü. Keşke giden sakalla ya da yediğimiz pislikle kalsak! Ülke içeride ve dışarıda tüm kazanımlarını bitirdi. Bakmayın “Dış güçler/Üst akıl” masallarına, dünyada Türkiye yok artık, Türkler var. O Türklerin de huzuru yok. Memlekette yöneticilerin yediği haltlar yüzünden yüzleri yerde. Kusura bakmayın, lafı artık eğip bükmenin “mış gibi” yapmanın alemi yok, durum bu.

İKİ DÖNEMİ AŞAN BAŞKAN

Amerika’da bir kişinin sadece iki dönem başkan olacağına dair kanun var sanılır ama aslında Anayasa’da böyle bir hüküm yoktur. Kurucu başkan George Washington, ısrarlara rağmen iki dönemden sonra bırakmış, sonra bu gelenek olmuştur. **Tek istisnası vardır: Franklin Delano Roosevelt.** 1932’de

seçilince ülkesini büyük buhrandan çıkar-
mış, milletin “babası” olmuştur. İkinci dö-
nemi biterken dünya savaşı patlamış, genel
kabul o yönde olunca üçüncü dönem aday
olup seçilmiştir. 1944 seçimleri gelip çattı-
ğında dünya savaşı finale doğru çok kritik
bir eşikten geçmektedir. Doktorları ölümcül
hasta olduğunu raporlar. Bu halktan sakla-
nır, **dönemi bitiremeyeceği hesaba katıldı-
ğı için güçlü bir başkan yardımcısı bulunur:
Harry Truman.** Roosevelt dördüncü dönem
yeminini ettikten iki buçuk ay sonra yaşama
veda eder. Bütün ulus arkasından ağlar, yas
tutar.

**“Eğer bir durum hakkında yapı-
lacak bir şey yoksa onu fazla dü-
şünmemeye çalışmak en iyisidir.”**

TEKERLEKLİ İSKEMLEDE BİR BAŞKAN

39 yaşında geçirdiği çocuk felci yüzünden
belden aşağısı tutmayan bir adamdır. Buna
rağmen bacaklarını ve belini saran 5 kiloluk
çelik kafesle ayakta durabilmektedir. Bunu
da tek başına yapamaz, ya kürsüye yaslan-
mak veya birine tutunmak zorundadır. Hal-
kın karşısında hep ayakta durmaya özen
gösterir. Ve kimse onu tekerlekli iskemlede
görmez. 12 yıllık başkanlığı süresince bütün
nutuklarını acılar içinde çeker. Bugün ben-
zer durumdaki birinin başkanlığı hayal bile

edilemiyor, zaaf olarak görülüyor ama **Ro-
osevelt, Washington ve Lincoln’le birlikte
en büyük üç başkandan biridir.**

YAPILABİLECEK BİR ŞEY YOKSA

Birinci Dünya Savaşı sürerken Başkan
Wilson’un kabinesinde iki dönem Donan-
ma Bakan Yardımcılığı yapmıştır. Başkan
yardımcılığına aday olduğu 1920 seçimle-
rinden bir sene sonra felç olmuş, esasen se-
bepler açısından tüm kariyeri bitmiştir. Te-
davi süreci yıllarca sürmüş, çabalamış, bu-
nalımlı zamanları olmuştur. Bir daha eski
haline dönemeyeceğini anlayınca siyasete
kaldığı yerden devam eder. Önce New York
Valisi olur, sonra da başkan. Bacaklarını geri
getiremeyeceğini görünce şöyle der: **“Eğer
bir durum hakkında yapılacak bir şey yok-
sa onu fazla düşünmemeye çalışmak en
iyisidir.”**

KULAKLARA KÜPE

Roosevelt’in bu mesajı hem özel hayatta
hem de genelde kulaklara küpe olmalı. **Elin-
den bir şey gelmiyorsa üzerinde durmaya-
caksın.** Ülkenin itibarını içeride ve dışarıda
iki paralık edenlere söyleyecek bir şey yok
artık. Buna seyirci olanlara da. Nasılsanız
öyle yönetilirsiniz diye bir Hadis var, durum
bu. Akıl ve beden sağlığını korumak önem-
li, şunlara dikkat edin, tedbirinizi alın, ötesi-
ni Allah’a bırakın: **Türk TV’leri izlemeyin.** Si-
yasi görüşü belli kişilerle tartışmaya girme-
yin. **Parasal konuları emniyete alın. Ban-
kalara itimat dahi bir yere kadar, paranız
gözünüzün önünde olsun.** Mutlaka her gün
temiz havada yürüyüş yapın. **İnternette-
ki sosyal ağlardan mümkün mertebe uzak
durun veya kontrollü kullanın.** Fırsat bul-
dukça yakın-uzak seyahate çıkın. **Sizi ka-
ostan, depresif durumlardan uzaklaştıran,
rahatlatan arkadaşlarınızla vakit geçirme-
ye özen gösterin.** Mutlaka dil öğrenin, ya-
bancı medyayı takip edin. **Aklımıza ne ka-
dar sahip çıkarsak o kadar dingin kalırız.**
Bildiklerinizi yüzleştirin hayatla ve sınamak-
tan korkmayın, vesselam.

VEHBİ ŞAHİN

VehbiSahin@Tr724.com

ÖNCE POLİTİKACI SONRA MÜMİN

“Bize yalan söylendi.”

Kim diyor bunu...

Rotterdam’ın Müslüman Belediye Başkanı Ahmed EbuTalib...

Suçladığı kişi kim?

Türkiye’nin Rotterdam Başkonsolosu Sadin Ayyıldız...

Başkan EbuTalib, Başkonsolos Ayyıldız’ın kendilerine “**Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı Fatma Betül Kaya’nın konsolosluğa gitmeyeceğine**” dair garanti verdiğini söylüyor.

“**Tamamen yalan söyledi. İnsanları da Bakan’ın konuşma yapacağını söyleyerek konsolosluğa çağırdı**” diyor.

YALAN KAFİR LAFZI AMA...

Şimdi burada duralım bir fotoğraf çekelim.

1) Suçlayan da suçlanan da resmi görevli...

2) Suçlayan da suçlanan da Müslüman...

Bir de ortada tashih edilmesi gereken kocaman

bir “**yalan**” var.

AKP ve havuz medyasına göre Hollanda suçlu...

Ama Rotterdam Belediye Başkanı’nın sözleri de yenilir yutulur cinsten değil.

Başkonsolos’un bu ithamlara bir cevabı olmalı...

1) Belediye Başkanı EbuTalib’le yaptığı konuşmaya açıklık getirmeli...

2) Bakan Kaya tarafından bir emrivakiyle karşı karşıya bırakıldığını düşünüyorsa bunu kamuoyuna açıklamalı...

3) Ankara’dan Başbakan ve/veya Cumhurbaşkanı düzeyinde bir talimat aldıysa bu bilgiyi de paylaşmalı...

AĞIR SUÇLAMA

Neden?

İki açıdan önemli...

Birincisi kendisi Hollanda’da ‘devlet’i temsil ediyor.

Eğer ortada Hollanda tarafının iddia ettiği gibi

söylenmiş bir “**yalan**” varsa bu derhal açığa çıkarılmalı ve Türkiye Cumhuriyeti bu ağır töhmetin altında kalmamalı.

Murat Yetkin dün Hürriyet’te “**Türkiye hiç bu duruma düşürülmemiştir**” diye yazdı.

Evet ne yazık ki Türkiye seçim kazanma uğruna AKP eliyle dünyaya rezil oldu.

Bir bakan, önce istenmeyen bir kişi ilan edildi.

Ardından kendi isteğiyle Hollanda’dan çıkmayınca çağrılan çekici ile sınırışı edildi.

Neresinden bakarsanız rezalet bir durum...

BÜYÜK GÜNAH

Daha vahimi ise Müslüman bir ülkenin elçisini, Müslüman bir Belediye Başkanı’nın yalancılıkla suçlaması...

Burada, ‘**kutsal devlet**’ elaleme rezil oldu diye endişe edenlerin dikkatinden kaçan bir ayrıntı var.

O da şu...

İki Müslüman devlet adamından biri yalan söylüyor.

Ya bizim Başkonsolos...

Ya da Rotterdam Belediye Başkanı...

Ama sonuç değişmiyor.

Müslüman yöneticilerden biri ya da her ikisi “**politik çıkar**” uğruna yalan söylüyor.

Halbuki yalan, hemen hemen bütün dinlerde en büyük günahlar arasında sayılıyor.

Modern dünyanın da “**ayıp**” kabul ettiği bir davranış biçimi...

Kim söylerse söylesin kötü bir alışkanlık yani...

Söyleyin bakalım şimdi bu ayıbı kim temizleyecek?

Rotterdam Belediye Başkanı Ahmed EbuTalib mi?

Türkiye’nin Rotterdam Başkonsolosu Sadin Ay-yıldız mı?

Yoksa...

Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı Fatma Betül Kaya mı?

BU LEKE TEMİZLENMELİ

Bence bunu yapacak birinci kişi Bakan Kaya olmalı...

Neden?

Bakan olarak hem devleti temsil ediyor hem de tesettürlü haliyle İslam’ı...

Hakikat ne ise açıkça beyan etmeli...

Siyasi endişe ile hareket etmemeli.

Son dönemde “**terör**” kelimesiyle yan yana anılan İslam dini ve Müslüman imajının bu kez “**yalan**” sözcüğüyle kirletilmesine izin vermemeli...

Denilebilir ki...

“Ne demek istiyorsun sen şimdi? Bakan Kaya bir politikacı... Hanımefendi’ye dini bir kisve giydirmen ve sorumluluk yüklemen doğru değil.”

POLİTİKACIYA İMTİYAZ YOK

Mantıklı bir yaklaşım gibi duruyor; ama öyle değil.

Maalesef Türkiye’de politikacılara, dini hükümler konusunda “**tolerans**” ve “**imtiyaz**” verilmiş gibi bir kanaat var.

Mesela...

Normal bir insan yalan söylediğinde ayıplanır.

Ama politikacı, oy ütmek için yalan söylerse, ucuz vaatlerle seçmenini aldatırsa ayıplanmaz.

Aksine işini çok iyi yapıyor diye alkışlanır.

Elbette siyasetçi kutsal bir din adamı değildir.

Fakat Müslüman kimliğini siyasi rekabette kullananların da dinin hükümlerine riayet etmesi

gerekir.

Onlar Allah'ın yalanla ilgili hükmünden muaf değiller yani...

Ortada bir yanlış kanaat olduğu da muhakkak...

Hafta sonu Akif Emre, Yeni Şafak'ta Sultan İkinci Abdülhamit'le ilgili güzel bir yazı kaleme aldı.

“Kızıl Sultan mı Yeşil Sultan mı?” başlıklı yazısında, Osmanlı Devleti'ni 33 yıl yöneten Abdülhamit'i, ideolojik bir yaklaşımla göklere çıkaranları da yerin dibine batıranları da eleştiriyor.

Abdülhamit ismi etrafında adeta kutsiyet halesi oluşturulduğunu dile getiriyor.

Akif Emre'ye göre Abdülhamit, özel hayatına, zevklerine, dünya görüşüne bakıldığında batılılaşmanın tüm etkilerinin yaşandığı bir saltanat ailesinde büyümüş, saray çevresinin zevklerini, yaşantısını benimsemiş biri...

MODERN MUHAFAZAKAR

“Elbette mümin biridir. Ancak o her şeyden önce bir siyasetçidir. Batı müziğinden, operadan hoşlanan, elbiselerini bile Avrupa'dan getirtiren bir padişah'tır. Sanılanın aksine ve o dönem bunlar yadırganmayan pratiklerdir... Sonuçta modern bir muhafazakardır.” diyor.

Yazısını **“Kızıl sultana karşı çıkarken yeşil sultan icat etmeye gerek yok.”** cümlesiyle bitiriyor.

Gayet güzel bir yazı.

Eleştirilecek bir yanı da yok.

Benim üzerinde durduğum iki cümle var bu yazıda...

Akif Emre, bir durum tesbiti yaparken, belki farkında olmadan, bambaşka çağrışımlara kapı aralıyor.

Sultan Abdülhamit'in kutsanmaması gerektiğinden bahsederken diyor ki...

-Elbette mümin biridir. Ancak o her şeyden önce bir siyasetçidir.

Yani...

-Abdülhamit bir politikacıdır. Siyasetçi kimliği mümin vasfının önündedir.

-Haliyle onu değerlendirirken bu kıstası dikkate alın.

-Abdülhamit'e kutsallık atfetmeyin.

SIYASAL İSLAM'IN AÇMAZI

Akif Emre, politikacıların ve Siyasal İslamcılar'ın karşı karşıya olduğu ikilemi dile getiriyor aslında...

Müslüman yalan söylemez; ama Müslüman politikacılar söyleyebilir.

Müslüman hırsızlık yapmaz; ama Müslüman politikacılar yapabilir.

Müslüman rüşvet almaz; ama Müslüman politikacılar alabilir.

Müslüman devlet malına el sürmez; ama Müslüman politikacılar sürebilir.

Müslüman iftira atmaz; ama Müslüman politikacılar atabilir.

Müslüman başkasının malına çökmez; ama

Müslüman politikacılar çökebilir.

Çünkü...

Müslüman politikacılar elbette mümin insanlardır ama onlar her şeyden önce bir siyasetçidir.

Meseleye böyle yaklaşınca yani siyasi kimlik mümin vasfının önüne geçince işlenen suçlar da yapılan zulümler de meşruiyet kazanmış oluyor.

Onları yargılayacak dini değerler kalmıyor çünkü...

O zaman kolayca yalan da söylenebiliyor, iftira da atılabiliyor.

Ne de olsa yalancı ve müfteri politikacılar önce siyasetçi sonra mümin...

Allah hepimizi ıslah etsin.

ABDULLAH SALİH GÜVEN

MAHCUP İTİRAZLAR

“Tavanı ihanet, ortası ticaret ve tabanı ibadet” yakıştırmalarıyla nitelendirdikleri Cemaat mensuplarına değil, siyasi düzlemde muhalefeti temsil eden her kişi ve her kesime devlet eliyle yapılanlar karşısında vicdanları dilgîr olan insanların mahcup seslerini duyuyoruz son zamanlarda.

Besbelli ki AKP iktidarının -Erdoğan’ın demek çok daha doğru bir nitelendirme olur- muhaliflere yönelik takip ettiği bastırma, yıldırma, sindirme, ezme, yok etme politikalarından onca yandaşlıklarına rağmen yandaş kalemler de rahatsız. Ya da rahatsız olmaya yeni başladılar.

Söz konusu sindirme hareketinin genişlemesi, bu gidişle bir gün sıra bize de gelecek diye düşünmelerinin bunda bir payı olduğu su götürmez bir gerçek. Özellikle “katıksız yandaş” diyebileceğim kit- le içinde yer alan bazı köşe yazarlarının bu bağlamda dile getirdikleri itirazları önemli buluyorum; buluyorum ama bu itirazların temelinde yukarıda su götürmez gerçek dediğim sıranın kendilerine de geleceği en-

dişesi mi, yoksa gerçekten vicdanlarının rahatsızlığı mı var bundan emin değilim.

GİDİŞAT, GİDİŞAT DEĞİL

Tahminim şöyle; bu gidişat, gidişat değil diyorlar. İç ve dış politika tercihlerinin ülkeyi nereye sürüklediğini ve böyle devam ederse nereye sürükleyeceğini siyasetle içli-dışlı kalem erbabı bizden çok daha iyi görüyorlar.

Rüzgarın bir gün ters tepeceğini, AKP ve Erdoğan iktidarının ömrü tabiisini bir gün mutlaka dolduracağını hesaba katıp bugünden yarına bakıyor ve bugün almış oldukları tavrı izah için geleceğe malzeme bırakıyorlar.

Daha açık bir ifadeyle mesela “Cemaate mensup on binlerce insanın hapsilere tıkilmasını, Kürtlere, Alevi-

lere ve daha başka muhalefet saflarında yer alan kişi ve kurumlara yapılanları, yüzbinlerce insanın işlerinden edilmesini ve mağduriyetini hiç mi görmediniz? Bunlar olurken siz zalim politikaların sahipleri ile birlikte uçaklardaydınız? Neden köşelerinizde iki satırla olsa dahi bahsetmediniz?” muhte-

İşin açıkçası, cesaret yok, gürül gürül bir sesle yapılanların yanlışlığına vurgu yok. Direkt muhatap alıp açık ve net bir şekilde konuşma, zulme karşı durma, saf belirleme yok. Çünkü korku imparatorluğu hakim. Kendi akıbetlerinden endişe ediyorlar.

mel sorularına cevap vermek için “**Şunu şunu yazmıştım; aç arşivlere bak**” diyebilmek için bunları yazıyorlar. “**Çocuk ve torunlarına iyi bir miras bırakma; benim babam-dedem o ortamda bile hak, adalet ve özgürlüğü savunmuş; insan hakları ve hukukun üstünlüğü saflarında yer almış**” dedirtme düşünceleri var mıdır; onu bilemeyeceğim.

DOLAYLI MESAJLARLA DA OLSA

Nedenlerini tahmin ederek çizdiğim bu itirazlara “**mahcup**” sıfatının çok yakıştığını düşünüyorum; mahcup itirazlar.

Muhtevayı örneklendirmek için birkaç misal vereyim: “**Bütün bu yapılanlardan Cumhurbaşkanı’nın haberi yoktur. Çevresi ona haber vermiyor-**dur.” Kendilerine bir şekilde ulaşmış mağdur ve mazlum mektuplarını ya aynen ya da kısmen yayınlama bir başka mahcup itiraz örneği.

Bir diğeri, insanlığın şahit olduğu zulüm tarihinin tozlu rafları arasında dolaşmak. Sezar’dan Kaddafi’ye, Saddam’dan Nasır’a kadar Batı’dan ve doğundan misaller sunmak. Ve nihayet Emevilerle başlayıp günümüze kadar uzanan İslam siyasi tarihinden misaller vermek.

Hepsinde de direkt değil dolaylı bir mesaj söz konusu. İlkinde, söz konusu zulümleri Cumhurbaşkanı değil kraldan fazla kralcı olanlar yapıyor.

İkincisinde, “**Bakın hapishanelerde ya da tasfiye ameliyesinde bunlar da oluyor**” mesajı veriyorlar.

Üçüncü ve dördüncü örnekte, batı doğu fark etmez, insanlık tarihi boyunca zalimlerin akıbeti hep aynı olmuştur demeye getiriyorlar.

İşin açıkçası, cesaret yok, gürül gürül bir sesle yapılanların yanlışlığına vurgu yok. Direkt muhatap alıp açık ve net bir şekilde konuşma, zulme karşı durma, saf belirleme yok. Çünkü korku imparatorluğu hakim. Kendi akıbetlerinden endişe ediyorlar.

Yukarıda dediğim gibi sıra bize de gelebilir diye düşüyorlar. Zaten itirazları mahcup yapan da vicdanlarının reddi ile işte bu reel politik arasında sıkışmaları.

İKTİDARIN ZULMÜNDEN EMİN OLMAK İÇİN

Bana bu yorumu yaptıran bir başka unsur daha sunayım sizlere; söz konusu mahcup itirazlara bütüncül bakan herkesin görebileceği bir delil bu.

Abbasiler döneminde “Kur’an mahluktur” demek nasıl siyasi bir slogan haline gelmişti; bugün de ‘F..Ö’ demek aynı şeydir. Bunu dediğinde iktidarın zulmünde kurtulmuş oluyorsun.

İtiraz cümleleri arasında mutlaka ama mutlaka ‘F..Ö’, PKK ve şimdilerde YPG isimlerini geçirmeleri. Çünkü siyasetin şerrinden kendilerini emin kılacak, bir başka ifadeyle onu günümüz iktidarının gözünde makbul vatan-daş yapacak en önemli unsurlardan biri bu.

Bugün itibariyle ‘F..Ö’ demek, ben iktidar yanlıyım demek gibi bir şey. Daha önce bir yazımda ifade etmiştim, Abbasiler döneminde “Kur’an mahluktur” demek nasıl siyasi bir slogan haline gelmişti; bugün de ‘F..Ö’ demek aynı şeydir. Bunu dediğinde iktidarın zulmünde kurtulmuş oluyorsun.

Bir de iltisak diye bir şey çıkardılar. Cahiliye dönemini insana anımsatan kolektif suçlamalara karşı vicdanlarını rahat ettirmek için buldukları sihirli bir kelime bu bana göre. Onu da bir başka yazımda ele alayım.

Her şeyin doğrusunu sadece ve sadece Allah bilir.

AKİF UMUT AVAZ

AUmufAvaz@Tr724.com

Küresel bir sorun olarak Erdoğan rejimi

Epidemik/salgın, bir hastalığın, belli bir hareketin, sorunlu bir davranış şeklinin veya bir sözün yaygınlaşması ve birçok kimseyi aynı anda etkisi altına almasıdır. Epidemik salgınlar bir kişiyle, yani bir vakayla başlar. Gerekli önlemler alınıp engellenmezse çok kısa sürede çevredeki insanların büyük bir bölümüne bulaşır. Zaman içerisinde ulaşabildiği her yere sirayet eder, yaygınlaşır.

Epidemik/salgın kavramı genelde biyolojik hastalıklar için kullanılır ama psiko-sosyal ve hatta siyasal hastalıklar için kullanmanın önünde herhangi bir engel yoktur. Bugün IŞİD'te ve Erdoğanist siyasal İslamcılıkta, dün ise Faşizm ve Nazizm'de olduğu gibi, hastalıklı bir düşünce veya ruh haletinin kişiden kişiye sirayet ettiği durumlar için de bu kavram fevkaalede kullanılabilir. Özellikle, bir epidemik/salgın etkili konumlarda bulunanlar tarafından sistematik bir şekilde topluma yayılmaya çalışılıyorsa, tehlike çok daha büyük demektir.

İslam'ın modern zamanlarda dünyevi hedefler için deforme edilerek hastalıklı bir ideolojiye dönüştürülmesiyle inşa edilen siyasal İslamcılık kökeninden gelmesine rağmen, değişerek dönüştüğünü, iyiden iyiye demokratlaştığını söyleyen Erdoğan'ın, sınırsız güç ve kudrete olan açlığıyla yeniden filizlenen hastalığı son 5-6 yıldır yeniden nüksetti.

Yetiştği ortam, ahlak ve kültür düzeyi, karakter özellikleri belki başka türlü olsaydı bünyesini saran ve büyük ölçüde eziklikten, gerçek ya da sanal mağduriyet hissinden beslenen, bu kompleksli ideolojinin yol açacağı ulusal, bölgesel ve küresel hasar daha sınırlı olabilirdi.

Yetiştği ortam, ahlak ve kültür düzeyi, karakter özellikleri belki başka türlü olsaydı bünyesini saran ve büyük ölçüde eziklikten, gerçek ya da sanal mağduriyet hissinden beslenen, bu kompleksli ideolojinin yol açacağı ulusal, bölgesel ve küresel hasar daha sınırlı olabilirdi. Erdoğan'ın sıkıntılı geçmişinde edinip kendisi ile beraber her yere taşıdığı, sonradan görmüşlüğüne tetiklediği tüm marazları ve

doyumsuz ihtiraslarıyla beslediği bu hastalıklı kişiliği, siyasal İslamcılığın ideolojik sapkınlığı ile birleşince ortaya korkunç bir gülyabani çıkmış oldu.

TABIATİ HER TÜRLÜ SOSYO-POLİTİK SAPKINLIĞA MÜSAİT

Birçok ideoloji gibi amaca götüren her yolu mübah gören siyasal İslamcılığın tabiatı zaten her türlü sosyo-politik sapkınlığa müsaitti. Siyasal İslamcılığın ideolojik hastalıkları, Erdoğan'ın şahsi hastalıklarıyla birleşince yıkıcı etkisi ve tahrip gücü katlandı. Siyasal İslamcılık ideolojisinin dünyevi ve siyasi amaçlarla dini istismar ederek ce vaz verdiği sapkınlıkların nerelere kadar varabileceğini ise son birkaç yıldır yaşayarak öğrendik.

Kendisini Erdoğan'ın zulüm düzeninin fetvacısı konumuna düşüren Hayrettin Karaman'ın hırsızlıklara, yolsuzluklara, cinayetlere ve hatta azınlık gruplarının toptan imhasına yol açacak fetvaları gözünü kırpmadan nasıl verdiğini gördük. İslam'ı istismarla verilen bu ahlaksız ve canice fetvaların siyasal İslamcı bir ruh hastasının elinde hayata nasıl aktarıldığını ise, hep burada durmayacaklarından endişe duyarak, tecrübe ettik.

Halbuki, zamanında atılacak bazı kararlı adımlarla, son birkaç yıldır Türkiye'yi kasıp kavuran bu salgın hastalığı önlemek belki mümkündü.

Yapılmadı, yapılamadı... Türkiye'nin toplumsal ahlakilik, kurumsal hukukilik ve demokratlık düzeyi buna kafi gelmedi. İlk olarak Erdoğan ve yakın çevresinde görülen hastalık, şimdilerde Türkiye sınırlarını aştı, Avrupa ülkelerine ve başka coğrafyalara sirayet eder hale geldi. Hırsızlığı, yolsuzluğu, rüşveti,

cinayeti, katliamı, yalanı, iftirayı araçsallaştırarak sistemleştirmekte hiçbir beis görmeyen Erdoğan, ahlaki düzeysizliğiyle güçlendirdiği bu hastalığı iyice benimseyerek karakteri haline getirdi. Eline geçirdiği devlet imkânları ve tekelleştirdiği propaganda araçlarıyla Erdoğan'ın,

karakterinin gereğini yapıyormuş doğallığında bu hastalığı önce yakın çevresine, sonra toplumun tamamına yayması fazla zaman almadı.

ZAMANINDA YAPILAN UYARILAR GEREĞİNCE DİKKATE ALINMADI

Bundan birkaç yıl önce, Erdoğan'ın ahlaken ve siyaseten hastalandığına ve bu ölümcül hastalığını herkese sirayet ettirmeye çalıştığına dair uyarılarda bulunanlar yok değildi. Ama maalesef bu yerinde uyarılar gereğince karşılık bulmadı ve büyük ölçüde havada kaldı. Bugün ise bu hastalık, en Erdoğan muhalifiymiş gözüken

İlk olarak Erdoğan ve yakın çevresinde görülen hastalık, şimdilerde Türkiye sınırlarını aştı, Avrupa ülkelerine ve başka coğrafyalara sirayet eder hale geldi.

kesimlere bile sirayet etmiş durumda. Zamanında bu uyarıları yapanlar, hastalıklı karakteriyle geliştirdiği zaaflar ve sebep olduğu zafiyetler yüzünden Erdoğan'ın bir 'ulusal güvenlik tehdidi' haline geldiğini de söylüyorlardı. Neticede meşru/gayr-i meşru ayrımı gözetmeyen hırsları ve ihtirasları uğruna hırsızlık ve yolsuzluk yapmaktan, rüşvet ve komisyon almaktan, uluslararası kara para trafiğinin başat bir aktörü haline gelmekten, başka ülkelerin içişlerine karışarak radikal dinci terör örgütlerini desteklemekten, şiddeti bir politika aracına dönüştürerek adam öldürmekten ve kitlesel katliamlar yaptırmaktan bile imtina etmeyen bir Erdoğan'la karşı karşıyaydık.

Erdoğan ve yakın çevresinin işledikleri ulusal ve uluslararası suçların sebep olduğu zaafların kimler tarafından nasıl kayıt altına alındığını ve bu sayede Türkiye'nin ulusal çıkarlarından hangi hayati tavizlerin koparıldığını bugün için pek bilemiyoruz. Ama bu tür şeylerin fazlasıyla olduğunu, Erdoğan'ın en hayati mevzularda bile sebebini açıklayamadığı ani 180 derecelik politika ve strateji değişikliklerinden kolayca tahmin edebiliyoruz.

Neticede salgın gün be gün ilerledi ve toplumu sardı. Erdoğan, yakın çevresiyle kurmaya giriştiği suç şebekesine bugün yüz binlerce çalışanı ile devletin pek çok kurumunu, iş dünyası, medya ve sivil toplum da dâhil toplumun pek çok kesimini ortak ederek bir suç imparatorluğu oluşturdu. 3-4 yıl önce şahsi ve küçük bir grubun sorunu olan epidemik bir hastalık bugün kurum ve kuruluşları ile neredeyse tüm topluma sirayet etmiş durumda. Hastalıktan kendisini koruma becerisi gösteren, Erdoğan'ın suç imparatorluğunun bir neferi olmayı reddedenlerin ise başlarına gelmeyen kalmadı.

HASTALIK TÜRKİYE SINIRLARINI ÇOKTAN AŞTI

Erdoğan'dan yayılarak Türkiye'de devletin neredeyse tamamına, toplumun ise çok büyük bir kısmına sirayet eden salgın hastalık artık ülke sınırlarına sığmıyor. Dolayısıyla Erdoğan'ın oluşturduğu risk bir ulusal güvenlik sorunu olmaktan çoktan çıktı. Küresel bir tehdit haline geldi. Başta İngiltere olmak üzere Batılı aktörler, Hitler'in Nazizm salgınının yayılma dönemindeki aymazlığını Erdoğan kaynaklı hastalığın yayılmasının da tüm evrelerinde maalesef yine tekrarladı. Türkiye'de yaşanan korkunç hukuksuzluklara, keyfiliklere, zulümlere, işlenen sistematik suçlara ve katliamlara Avrupa ve Batı çok uzun bir

süre gözlerini kapadı. Küçük çıkarları uğruna Türkiye'nin gün be gün ağır bir diktatörlüğe savrulmasını hafife aldı. Suriyeli mülteciler sorununda olduğu gibi insanlık dışı şantajlara boyun eğdi. Yer yer işbirlikleri yaparak hastalığın yaygınlaşmasına katkı verdi.

Birkaç yıl öncesine kadar tek bir kişinin ve dar çevresinin sorunu olan hastalık bugün tam anlamıyla sistemleşti. Kurtulması artık hiç de kolay olmayan bir hacme erişti. Geçtiğimiz yüzyılın ilk yarısında, ezik, kompleksli ve hastalıklı bir marjinalin 60 milyon insanın ölümüne, pek çok ülkenin yerle bir olmasına yol açacak bir caniyeye dönüşmesine göz yuman dünya, belli ki bu ölümcül hatasından hiçbir ders çıkarmamış. Ve korkarım ki, bu yüzden dünya benzer bir akıbetle doğru hızla ilerliyor.

GEÇ KALINMIŞ OLSA DA AVRUPA'DAN GELEN SİNYALLER UMUT VERİCİ

Bu kapsamda bakıldığında, oldukça geç kalınmış olsa da, bugün Almanya, Avusturya, Hollanda ve benzeri ülkelerin yükselen bu küresel tehdide karşı uyanma sinyalleri vermesi yine de umut verici. Bu sinyallerin, despotik Erdoğan rejimine karşı köklü ve sonuç alıcı politika değişikliklerine dönüşmemesi durumunda ise, şimdiden göçmen Türklere sirayet etmiş olan epidemik hastalığın çoğa kalmadan diğer Müslüman göçmenlere yayılmasından endişe edebiliriz.

Salgın hastalık artık ülke sınırlarına sığmıyor. Erdoğan'ın oluşturduğu risk bir ulusal güvenlik sorunu olmaktan çoktan çıktı. Küresel bir tehdit haline geldi.

Bizzat Erdoğan'ın, sonradan devşirerek İçişleri Bakanı yaptığı Süleyman Soylu'nun, tetikçi militanları arasına kattığı mafya lideri Sedat Peker'in, sosyal medyada AKP'nin finanse ettiği troll ordusunun göçmen Türkleri araçsallaştırarak Avrupa'da nasıl terör estireceklerine, Avrupa'yı nasıl birbirine katacaklarına dair akıl almaz tehditleri göz önüne alındığında tehlikenin büyüklüğü daha iyi anlaşılabilir. Bu tehditlerin şiddeti ve neşet ettiği makamların düzeyi Avrupa'nın etkili ve sonuç alıcı önlemler geliştirmekte geç kalması durumunda olabileceklere dair çok şeyler söylüyor.

EFE YİĞİT

EfeYigit@Tr724.com

MAHREZ KENDİNE GELDİ LEICESTER CITY PUAN ALMAYA BAŞLADI

Babası Ahmet Mahrez 54 yaşında kalp rahatsızlığından dolayı hayatını kaybettiğinde henüz 15 yaşındaydı. Artık hayatın yükü omuzlarına binmişti. Bir karar vermesi gerekiyordu; futbol mu iş mi? Tercihini futboldan yana kullanmasında babasının daha küçük yaşından itibaren “Oğlum senin futbolcu olmanı istiyorum” sözleri etkili oldu. Kararı kesindi, artık futbolcu olacaktı. Bu isim İngiltere’de yılın futbolcusu seçilen ilk Afrika kökenli futbolcu olan Cezayirli Riyad Mahrez’di.

Leicester City geçen yıl 132 yıllık tarihinde ilk kez şampiyon olurken, başarının mimarlarından biriydi Riyad Mahrez. 37 Premier Lig maçında forma giyip 17 gol atan Mahrez, 11 asist yaptı. Sezon boyunca sadece 1 kez sarı kart görerek rakipleriyle centilmence mücadele etti. İngiltere Profesyonel Futbolcular Birliği (PFA) tarafından yılın futbolcusu seçilen Mahrez, bu başarıyı elde eden ilk Afrika kökenli ve Leicester City’li oyuncu olarak tarihe geçti. Fazla değil iki yıl önce Fransa 2. liginde top koşturan Riyad Mahrez, bugün yıldızlar topluluğu bir ligde yılın oyuncusu seçilecek bir başarıya imza attı.

xMahrez, 21 Şubat 1991 doğumlu. Babası Cezayirli annesi Faslı olan Riyad Mahrez’in babası Ahmet, Cezayir ve Fransa’da küçük takımlarda top koşturduğu için oğlundaki futbol yeteneğini küçük yaşlarda keşfetti. Paris’in kuzeyinde yabancıların çoğunlukla, kariyer imkânının kısıtlı olduğu bir bölgede doğan Riyad Mahrez, “Zengin değildik ancak fakir de değildik” diye-

Leicester City geçen yıl 132 yıllık tarihinde ilk kez şampiyon olurken, başarının mimarlarından biriydi Riyad Mahrez.

cekti. Riyad, aşırı derece zayıf bir bünyeye sahipti. İkili mücadelede rakipleri fizik gücünden dolayı hep üstünlük sağlıyordu. Ancak hızıyla rakiplerine fark atıyordu.

2009'da amatör Quimper top koşturmaya başlayan Riyad'a hocasının tavsiyesi futbol kariyerini şekillendiriyordu; 'Fizik gücün yeterli olmadığı için akıllı oynamak zorundasın. Fiziğini değil aklını kullan'. Riyad, Quimper'de 6 ayda hem futbolunu ilerletince Paris Saint Germain ve Marsilya gibi devlerin dikkatini çeker. Ancak tercihini 2. Lig takımlarından La Havre'den yana kullanır. Sebebini 'Çok iyi bir altyapı sistemleri vardı' diye açıklar. Kısa sürede A takıma yükselir. Fransa 2. Liginde takımlar adeta sahaya 0-0'lık skor için çıkarlar. Hücumun unutulduğu, defansın olduğu bir oyun kurgusunda Riyad Mahrez, hızı ve tekniğiyle dikkati çeker.

Kariyer basamaklarını artık adım adım tırmanma vakti gelmiştir. 2014'te Leicester City'den teklif geldiğinde önce biraz tereddüt eder. Sebebi ise 'Leicester'i futbol değil bir rugby kulübü sanmasıdır'. Yakınları İngiliz futbolunun fizik gücüne dayalı olduğunu belirtip, tercihini İspanya'dan yana kullanmasını ister. Ancak kararını verir ve 450 bin Euro karşılığında Leicester'in yolunu tutar.

DEVLERİN GÖZDESİYDİ AMA TAKIMDA KALDI
2015-16 sezonunda sıra dışı performans göste-

ren Leicester City'nin sıra dışı oyuncularından biri olur Mahrez. N'Golo Kante ile orta sahada müthiş bir ikili oluşturan Mahrez, takımın hücum gücünü ciddi katkı sağlar. İlk sezonunda 30 maçta forma giyen Mahrez, 4 gol atar. İkinci sezonunda gol sayısını 17'ye çıkaran Mahrez, iki sezonda toplam iki sarı kart görür.

Leicester City sezonu şampiyon olarak tamamlayınca, Chelsea, Arsenal, Manchester United gibi devler Mahrez'i transfer etmek ister. Ancak kulübü gelen teklifleri geri çevirir. Bu sezon Leicester City'nin yaşadığı düşüş Mahrez'i de etkiler. Geçen yılını aratan bir görüntü çizen Mahrez, son haftalarda tekrar takımına ciddi katkı sağlayıp düşme hattından biraz uzaklaşmasını sağlar. Bu sezon 25 maçta forma giyerken ancak 4 gol bulabilmiştir. Futbolundaki düşüş hırçınlığa yol açmış olacak ki, bu sezon 3 de sarı kart görür. Leicester City, 6 haftalık bir aradan sonra son iki maçını galibiyetle kapatırken, Mahrez takımın en iyilerinden biri haline gelir.

La Havre'de ortaya koyduğu başarılı futbola rağmen Cezayir milli takımına seçilemeyen Riyad Mahrez, Ada'ya adımı atar atmaz dikkatleri üzerine çekmesiyle kendini milli takımda bulmuştu. Milli takım tercihini babasının geldiği ülke olan Cezayir'den yana kullanır. "Orası benim köklerim ve her yıl gittiğim anavatanım" diyen Riyad Mahrez, milli formayı giydiği 30 maçta 8 kez de fileleri havalandırdı.

Leicester City sezonu şampiyon olarak tamamlayınca, **Chelsea, Arsenal, Manchester United** gibi devler Mahrez'i transfer etmek ister. Ancak kulübü gelen teklifleri geri çevirir.

Travnik, 'Vezirler Şehri' olarak anılıyor. Osmanlı İmparatorluğunda vazife alan sadrazam sayısı 217. Bu küçük kasaba 77 vezir yollar İmparatorluğa. Haliyle aldığı unvanı fazlasıyla hak ediyor. Ne var ki Travnik, İmparatorluk dağıldıktan sonra I. ve II. Dünya Savaşı sırasında Krallık Yugoslavya'sı kontrolündeki Sırbistan'ın parçası olur.

“cennet bahçeleri kadar güzel bir yer” olarak tanımlar. Kısa süreli bir turdan sonra siz de Evliya'ya hak vereceksiniz. Kaleden şehre bakarken; korunmuş mimarî üslubuyla insana biz de kentlerimizi böyle koruyamaz mıydık sorusunu sorduruyor. Sonra Yahya Kemal'in “Tarihimizin en büyük kaybı Rumeli'nden çıkmaktır.” sözünü işitiyorsunuz.

Tito, sanayi şehri olarak tasarladığı Yeni Travnik'i kurdurur. 1991-1995 arasında yaşanan Bosna trajedisinde şehir büyük zarar görür. Çoğunluğu Tito zamanında restore edilen bütün tarihî eserler hâlâ ayakta. Geçmişten kalan İslâmî ve tarihî eserlere günümüzde hem Travnik Belediyesi hem Travnik Müftülüğü sahip çıkıyor. Drina Köprüsü eserinin sahibi Nobel ödüllü yazar Ivo Andrić'in dünyaya geldiği ev, müze olarak hizmet veriyor bu kentte. Duvara spreyle yazılmış 'Yugoslavya' yazısı onun hâlâ hem Sırp, hem Hırvat, hem Boşnak olduğuna işaret ediyor sanki. Türk okurları Andrić'i, Travnik Günlüğü ve Ömer Paşa romanlarıyla tanır.

1660'ta şehri ziyaret eden Evliya Çelebi, burayı

Bir yerde kale, saat kulesi varsa orası güzel bir şehirdir derler. İşte oralardan bir yerdir Travnik. Lale Devri padişahı III. Ahmed zamanı sadrazamı, Elçi Hacı İbrahim Paşa 1706'da zengin kütüphanesi olan bir medrese, Halvetî tekkesi ve bir mektep inşa ettirir. Yapı, bugün halen medrese özelliğini koruyor. Medresenin inşasından yaklaşık elli yıl sonra ise Bosna Valisi Mehmed Paşa, cami, medrese, hamam ve bedesten inşa ettirir. Vezir Süleyman Paşa ise 1816'da ünü bugünlere de ulaşan altı bedesten olarak tasarlanan ve şehrin en büyük cami addedilen Süleyman Paşa Camii'ni yaptırır. Travnikli hattat Fevzi Efendi tarafından yazılmış olup Balkanlar'ın en güzel kitabe örneklerinden biri sayılıyor.

KÜNYE

Genel Yayın Yönetmeni

Selim GÜNDÜZ | SelimGunduz@Tr724.com

Haber Direktörü

Sefer CAN | SeferCan@Tr724.com

Yayın Koordinatörü

Ali Mirza YAZAR | AliMirza@Tr724.com

Yazışları Müdürü

Erman YALAZ (Web) | ErmanYalaz@Tr724.com

Kemal AY (e-gazete) | KemalAy@Tr724.com

Tasarım

Alper UYANIK | AlperUyanik@Tr724.com

Zülfikar ALİ | ZulfikarAli@Tr724.com

Sosyal Medya Editörü

Ömer Özdemir | OmerOzdemir@Tr724.com

İmtiyaz Sahibi Temsilcisi ve Hukuk Danışmanı

Mehmet YILDIZ | MehmetYildiz@Tr724.com

Reklam |

info@Tr724.com

E-gazete | Egazete@Tr724.com

egazete.Tr724.com

www.Tr724.com

irtibat@Tr724.com

[@Tr724com](https://twitter.com/Tr724com)

[/Tr724com](https://www.facebook.com/Tr724com)